Medlemsbladet

Camping fritid

05/2012

Før du køber telt...

EKSTRA: Stort kør selv tillæg

Globetrottere rejser trods sygdom

Sprite Cruzer
– årets campingvogn 2012

KANDIS,
kærlighed og camping

Sygdom ingen hindring for to globetrottere

Både Erling og Lars Andersen bøvler med sygdom, men alligevel rejser de hvert år 4-6 måneder ud i Europa i deres autocamper – og de er slet ikke færdige med at opleve verden. **Torben Brandt** fangede det forfløjne par i privaten i Sakskøbing

Klostrene og klipperne i området, Meteora, i den centrale del af Grækenland er en helt speciel oplevelse.

Hunden Speedy har fået øje på en elg i Sverige.

Leverbetændelse, prostatakræft, slidgigt, postpolio, hjerneblødning og et delvist amputeret ben – det kunne lyde som en cocktail, der ville holde de fleste mennesker tæt på hjemmet og i tryg nærhed af lægehjælp, men ikke de registrerede partnere, Lars og Erling Andersen. De er henholdsvis 59 og 80 år, og selvom de begge har haft deres andel af sygdom og modgang i livet, er de alligevel udstyret med en livs- og rejselyst, der overgår de flestes.
Lars har rejst i ca. 65 lande, mens Erling kan sætte flueben ved godt 30 lande, og de er slet ikke færdige endnu. Hver vinter rejser de således 4-6 måneder i deres autocamper.

I bil til Indien

Lysten til at rejse har københavnerdrengen, Lars, haft siden sin ungdom, og han var ikke mere end lige fyldt 20, før han kørte alene i bil til Indien – dog med sin store hund ved sin side. Også Erling, der er vokset op på Vejle-kanten, har eventyret i sit blod, og rejste i 1953 med få dages varsel til Canada, uden at kunne et ord engelsk. Han blev hængende i 12 år, inden han rejste tilbage til Danmark.
Efter at deres respektive partnere døde i en alt for tidlig alder, fandt Lars og Erling hinanden via internettet, og de opdagede hurtigt, at de havde meget til fælles – ikke mindst lysten til at udforske verden. Sammen rejste de til blandt andet Thailand og Galapagos-øerne, inden de besluttede at tage en fire måneders tur til Spanien og Portugal i en 22 år gammel Mercedes, med en ældre campingvogn på slæb. Efterfølgende enedes de om, at det skulle gøres igen, men at såvel bil som campingvogn skulle udskiftes med materiel af nyere dato, og sådan blev det.

Ramt af hjerneblødning

Næste store mål var Marokko, men parret nåede aldrig til Nordafrika, for i det sydlige Spanien blev Erling ramt af en hjerneblødning, der holdt ham 10 dage på hospitalet, inden han kunne vende hjem til Danmark.
Heller ikke Lars har de bedste minder fra Spanien. Det var her, han i en alder af 27 år kom ud for en alvorlig bilulykke, der betød, at hans venstre underben måtte amputeres, og erstattes af en protese. Lars fik i den forbindelse en række blodtransfusioner, som formentlig er årsag til, at han pådrog sig en leverbetændelse, der først blev opdaget mange år senere.
– Ulykken vendte med ét op og ned på min tilværelse, og mindede mig om, at man ikke ved, hvor længe man er her, og at man skal huske at nå noget, mens man lever, siger Lars.
I dag er han førtidspensionist, mens Erling er folkepensionist, og de har derfor tiden til at rejse. Økonomisk hænger det sammen, fordi de har købt og solgt huse på gode tidspunkter, og siden har investeret pengene med held og omtanke.
– Og når vi er af sted, kan vi jo leve billigt. Ofte sover vi gratis ved havne eller lignende, og mad og drikke er som regel betydeligt billigere end i Danmark, forklarer Erling.

Skiftede til autocamper

Efter at have kørt i bil og campingvogn i nogle år, besluttede Lars og Erling at erstatte vogntoget med en autocamper. Jagten gik ind, og i Tyskland fandt de en Hymer StarLine B 210 autocamper af nyere dato. Den havde automatgear, så Lars kunne køre den på trods af sin protese, og benpladsen var tilstrækkelig god til, at det var komfortabelt at køre flere timer ad

gangen. Vognen blev ændret på enkelte punkter, så den blev lettere at komme ind og rundt i – og så var det et must, at den havde plads til to elektriske scootere, som Lars og Erling bruger, når der skal handles ind, eller en ny destination udforskes. Alt i alt endte autocamperen med at koste ca. en halv million kroner, men så fungerer den også som bil i det daglige for Lars og Erling og deres lille hund, Speedy, der har sin faste plads på skødet af Erling, når familien rejser.
For Lars og Erling har skiftet fra campingvogn til autocamper været det helt rigtige.
– Jeg kan blive træt med ret kort varsel, og så er det ikke rart at skulle køre 150 km til med bil og campingvogn til en campingplads, fordi mange pladser jo er lukket på den tid af året, hvor vi er af sted. Med autocamperen er vi langt mere fleksible, og kan hurtigt gøre holdt for natten, siger Lars.

Solceller og gastank

Autocamperen er udstyret med såvel gastank som solceller. Om vinteren kan det dog knibe for solcellerne at producere tilstrækkeligt med strøm, men af samme grund har Lars og Erling installeret en gasgenerator, der kan træde til, hvis solcellerne ikke helt slår til. På den måde er de uafhængige af campingpladsernes faciliteter, og det levner plads til spontanitet.
– Vi har altid en idé om, hvor vi gerne vil hen, men vi improviserer også meget undervejs. Hvis vi synes, der er dejligt et sted, bliver vi der i længere tid, og hvis et andet sted ikke lever op til forventningerne, kører vi hurtigt videre. Det er rart ikke at være bundet af noget, siger Erling.
Når Lars, Erling og Speedy når frem til en ny destination, går Lars altid en lille tur med hunden, og får en fornemmelse af stedet.
– Hvis min mavefornemmelse så er forkert, pakker vi sammen og kører videre. Det sker nu ikke ret tit, men det sker dog engang imellem, siger Lars.

Fem uger på Kreta

Den seneste store tur gik gennem de tidligere jugoslaviske stater og til Albanien og Grækenland. Fra Athen sejlede Lars, Erling – og naturligvis Speedy – ni timer til Kreta, hvor de kørte rundt i fem uger, inden de satte kursen tilbage mod Danmark. I alt var de væk i fire måneder, inden camperen igen holdt i indkørslen hjemme i Sakskøbing.

Erling tjekker lige mailen på turen til Kreta.

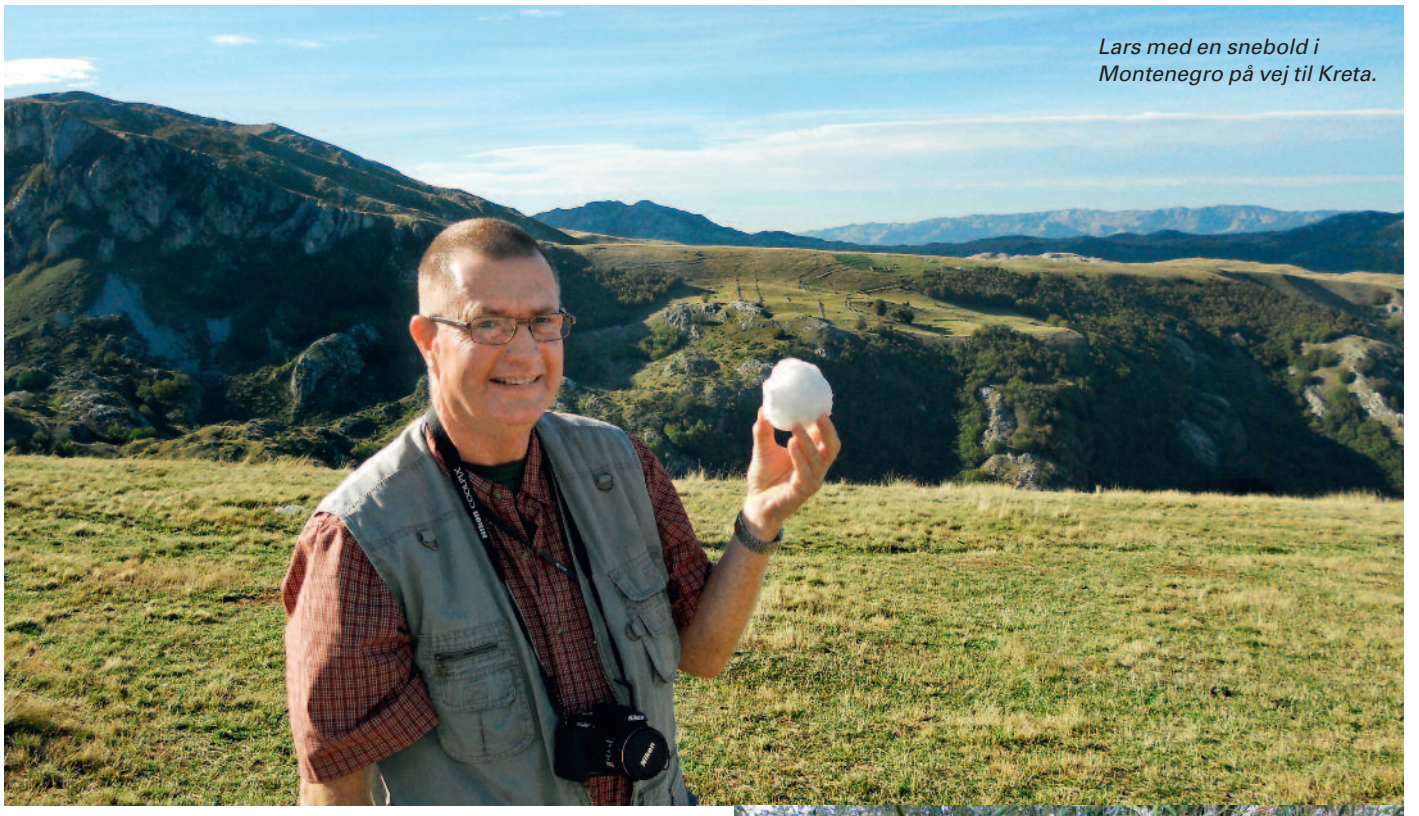

Lars med en snebold i Montenegro på vej til Kreta.

Verdens ældste oliventræ skønnes at være ca. 4.000 år gammelt og står på Kreta.

Erling studerer lokaltrafikken i Bulgarien.

– Min gamle mor på 100 år lever stadigvæk, og jeg bryder mig ikke om at være alt for længe væk fra hende. Derfor nøjes vi med at rejse i fire måneder, forklarer Lars.

Egen hjemmeside

Da Lars og Erling begyndte at rejse sammen, skrev de regelmæssigt hjem til Lars' søster, der på det tidspunkt var alvorligt syg. I begyndelsen skete det via mails, men senere etablerede Erling og Lars hjemmesiden www.erlalolland.dk, hvor de lagde billeder og rejsebeskrivelser ud, og det er de fortsat med, selvom søsteren ikke lever mere, og Lars' mor ikke er helt dus med internettet.

– Det var tænkt som en hjælp til familie og venner, så de kunne holde sig opdateret, men vi har fundet ud af, at siden også bliver brugt af mange andre, der synes, det er sjovt at følge med i vores rejser. Samtidig fungerer den som en form for dagbog, så vi selv kan holde styr på alt det, vi oplever, siger Erling.

Uden for alfarvej

Når Hymer'en ruller af sted, foregår det næsten altid ad små veje i adstadigt tempo. Det er godt både for passagerernes indre ro, og autocamperens brændstofforbrug.

– Brændstoffet er den største udgift på vores rejse, og der er stor forskel på, om vi kører stærkt på motorvej, eller stille og roligt på småvejene. Vi vil helst ud i de uberørte landsbyer, hvor man møder lokalbefolkningen. Da vi var i Jugoslavien i vinter, kom der fx en ældre mand hen til os, og selvom vi ikke kunne forstå hinanden, syntes han alligevel, vi skulle have en pose

Et smukt syn over sne og palmer på Kreta.

Camperen og passagererne holder pause i bjergene i Kosovo.

æbler, og da vi rejste næste dag, stod han og vinkede farvel til os. Havde det været et turiststed i Spanien, skulle vi nok have set hans onkels gulvtæpper, siger Lars.

En livsstil

Selvom de er på farten næsten halvdelen af året, bliver rejserne aldrig hverdag.

– Det er snarere en livsstil, og jeg trives faktisk bedre i camperen end her (i Sakskøbing). Hvis det ikke var for min mor, ville jeg gerne være væk hele vinteren, og først komme tilbage til Danmark, når foråret vender tilbage. Så længe vi magter det, vil vi gerne blive ved – og ellers må vi jo tage lidt kortere ture, for vi har det bedst, når vi er på farten, siger Lars.

Og på farten er de to i den grad. Da Hymer'en blev hentet hjem fra Tyskland, havde den kørt 17.000 km, men på de knapt to år, den har været i Lars og Erlings ejerskab, har den rundet 54.000 km – senest 12.700 km på turen til og fra Kreta. Og forhåbentlig bliver det til meget mere end det, for selvom Erling for nylig har fået konstateret prostatakræft, er rejselysten intakt. Han tager bare den nødvendige medicin med i camperen – og så er det ellers ud på nye oplevelser og eventyr – gerne i de mere uudforskede områder af Europa.

– Vi ved ikke helt, hvor vores næste tur skal gå hen. Det kunne godt blive Ukraine eller et andet sted i Østeuropa, for det er vi mere til end traditionelle steder som Spanien og Frankrig, men også Tyrkiet, Skotland og Island står højt på ønskelisten, siger de to samstemmende. Hvis du vil vide, hvad det ender med, kan du klikke ind på www.erlalolland.dk og læse mere. ■